

get ved den. Jeg synes imidlertid, at det er ret heldigt, at man ikke begynder med at gøre noget, der skal tage sig saa overordentlig stort ud. Denne Lov er jo, som den højtærede Minister har sagt, et Forsøg, men et Forsøg bør altid for Forsøgets egen Skyld begynde i Beskedenhed og vokse sig stort; at begynde i det store og ende i Beskedenhed er ikke saa godt for Sagens Skyld. Jeg tvivler ikke om, at der vil blive gjort noget i den Henseende, men jeg kan ikke se, at der er nogen Grund til at klage over, at Lovforslaget byder for lidt, saa meget mindre, som den højtærede Minister jo har antydnet, at naar Sagen vokser sig stærk og stor, vil der nok kunne findes Udvej til at faa Midlerne til at flyde lidt rigeligere. Jeg kunde i og for sig være glad ved, om man havde en meget større Sum til Raadighed for dette Formaal, men for selve Sagens Skyld er jeg glad ved, at det ikke er stillet op som noget, man skal vente sig saa forfærdelig meget af i Løbet af kort Tid, men som et Forsøg; man begynder med at føle sig for, ser man saa, at det gaar, saa plejer man Træet, og saa bliver det nok stort. Man har sikkert her taget det rette Standpunkt.

Paa egne og paa mit Partis Vegne giver jeg Forslaget min ubetingede Tilslutning, og jeg slutter med at gentage, at det er mig et Vidnesbyrd om, at man har været opmærksom paa, hvad man tænker paa ude i Befolkningen. Man har netop valgt et godt Tidspunkt til at fremkomme med Forslaget, og jeg vil haabe, at det vil faa en let, god og helst behagelig Gang gennem dette Ting.

Tesdorpf: De to ærede foregaaende Talere have jo udtalt deres Tilslutning til dette Lovforslag, men navnlig det ærede 9de kongevalgte Medlem (Hage) har dog taget Afstand overfor enkelte Paragraffer. Ligesom han kan jeg udtale min Tilslutning og Tilfredshed med dette Lovforslags Fremkomst og det derved gjorte Forsøg paa at skabe af den Jord, der ligger uproduktivt hen, en hel Del smaa selvstændige Hjem. Det er ikke alene for Samfundet en gavnlig Sag, men ogsaa nationaløkonomisk set rigtigt og godt. Der er imidlertid enkelte Punkter i Lovforslaget, som jeg vil tillade mig at drage frem og som jeg mener trænge til en Redaktion.

Der staar i § 4, at forinden Laanen bevilges, maa Foreningen godtgøre, at den har en til Udstykning tjenlig Ejendom paa Haanden, men der staar ikke i Lovfor-

slaget over for hvem det skal godtgøres. Jeg formoder, det er over for Finansministeriet. Men hvis en Kommune eller en Forening faar en Ejendom paa Haanden, kan den i det praktiske Liv ikke have den paa Haanden i mange Uger eller Maaneder, og vi vide allesammen, at Vejen ind til Ministerierne som Regel er lang og trang, at Svarene derfra kan tage baade en og to Maaneder, og det er for længe at vente. Jeg formener, at det vilde være mere formaalstjenligt, om man i Stedet valgte saadan noget som et staaende Amdsraadsudvalg, eller man fik Mænd udnævnte af Ministeriet, der kunde anerkende, at de Ejendomme, som man tænkte at udstykke, vare egnede og passende dertil.

Der er i § 9 talt om de paatænkte Foreningers Stilling, og de ere i en mærkelig Grad heldigere stillede end Kommunerne med Hensyn til deres Ansvar, idet de foruden med Ejendommen kun hæfte med deres Reservefond og deres Formue, hvorimod Kommunekassen og derigennem hver enkelt af Kommunens Beboere hæfte for hele Ejendommen, saalænge Kommunen staar indtegnet som Ejer. Dertil kommer ogsaa, at Foreningerne ifølge den sidste Paragraf ere heldigere stillede end Kommunerne, nemlig med Hensyn til Stempelpapir til Købekontrakter, Skøder og Pantebreve. Hele denne Forskel, der der gøres mellem Kommunerne og Foreningerne, vil bevirke, at Kommunerne ikke blive saa hidsige efter at indlade sig paa Køb og Udstykning af større Landejendomme. Jeg deler dog ikke den Frygt, det ærede 9de kongevalgte Medlem ytrede, for at lade Kommunerne befatte sig med Udstykning af Landejendomme. Saaledes som Kommunerne paa Landet hidtil have virket, mener jeg, at de have arbejdet udmærket godt og ikke mindst i økonomisk Retning. Undergaa de nu ikke i deres Sammensætning nogen væsentlig Forandring, ser jeg ikke nogen Fare ved ogsaa at lade dem komme i Betragtning ved nærværende Lovforslag. Vi maa huske, at dette Lovforslag i høj Grad er bygget paa ikke alene Kendskab til Jorden, men ogsaa paa et Personkendskab. Der er jo ingen, der bedre end Sogneraadene ere egnede til at kende den Jord, som ligger i Nabolaget indenfor Kommunens Grænser, og de Personer, der kunne ønske at komme i Betragtning ved Overtagelsen af disse Lodder. Derimod kan jeg slet ikke gaa ind paa den Tanke, som fremkom i Folketinget om en hele Landet omfattende Forening. Hvor skulde f. Eks. en saadan